

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MELCHIOR WATHELET IŠVADA,
pateikta 2016 m. balandžio 7 d.¹

Byla C-160/15

GS Media BV
prieš
Sanoma Media Netherlands BV,
Playboy Enterprises International Inc.,
Britt Geertruida Dekker

(Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Direktyva 2001/29/EB — Informacinė visuomenė — 3 straipsnio 1 dalis — Viešas paskelbimas — Interneto svetainė — Saitų į kitoje interneto svetainėje laisvai prieinamus kūrinius padarymas viešai prieinamų — Teisių turėtojo leidimo nebuvimas“

I – Įžanga

1. Šis 2015 m. balandžio 3 d. prašymas priimti prejudicinį sprendimą, kurį 2015 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas), susijęs su 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo² 3 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.

2. Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *GS Media BV* (toliau – *GS Media*) ginčą su *Sanoma Media Netherlands BV* (toliau – *Sanoma*), *Playboy Enterprises International Inc.* (toliau – *Playboy*) ir B. G. Dekker (toliau kartu – *Sanoma ir kt.*) dėl, be kita ko, saitų (arba galimų spustelėti nuorodų) į kitas interneto svetaines, kuriose galima pamatyti pavogtas žurnalui *Playboy* skirtas B. G. Dekker nuotraukas, paskelbimo *GS Media* eksploatuojamoje interneto svetainėje *GeenStijl.nl* (toliau – *GeenStijl*).

II – Teisinis pagrindas

3. Direktyvos 2001/29 2–5, 9, 23 ir 31 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„2) <...> Europos Vadovų Taryba pabrėžė būtinumą Bendrijos lygmeniu sukurti bendrą ir lanksčią teisinę sistemą informacinės visuomenės Europoje kūrimui skatinti <...>

¹ — Originalo kalba: prancūzų.

² — OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230.

- 3) Siūlomas derinimas padės įgyvendinti keturias vidaus rinkos laisves ir yra susijęs su pagrindinių teisės, ypač nuosavybės teisės, įskaitant intelektinę nuosavybę, saviraiškos laisvės ir visuomenės intereso principų laikymusi.
- 4) Suderinta teisinė autorių teisių ir gretutinių teisių sistema, padidindama teisinį aiškumą ir nustatydamą aukštą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį, skatins esmines investicijas į kūrybingumą ir novatoriškumą, įskaitant tinklų infrastruktūrą, ir savo ruožtu padės Europos pramonės augimui ir padidėjusiam konkurencingumui tiek turinio rengimo, tiek informacinės technologijos srityje, ir apskritai įvairiose pramonės ir kultūros srityse. <...>
- 5) Technologijų plėtra padaugino ir pajavairino kūrybos, gamybos ir naudojimo kryptis. Nors ir nereikia jokių naujų intelektinės nuosavybės apsaugos koncepcijų, galiojantys autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymai turėtų būti pakeisti ir papildyti, kad atitinkamai atspindėtų ekonomikos realybes, pavyzdžiui, naujas naudojimo formas.

<...>

- 9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. <...>

<...>

- 23) Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokią viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokią kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją.

<...>

- 31) Turi būti išlaikyta derama pusiausvyra tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų teisių ir interesų, taip pat tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų ir saugomų objektų naudotojų. Valstybių narių nustatytos ir šiuo metu egzistuojančios išimtys ir teisių apribojimai turi būti iš naujo įvertinti atsižvelgiant į naują elektroninę terpę. <...>“

4. Šios direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

<...>

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos teisės nebus išnaudotos jokia šiame straipsnyje nustatytu viešo paskelbimo ar padarymo viešai prieinamą veiksmu.“

5. Minėtos direktyvos 6 straipsnyje numatyta:

„1. Valstybės narės nustato tinkamą teisinę apsaugą nuo bet kokių veiksmingų techninių priemonių šalinimo ar vengimo, kuriuos atitinkamas asmuo daro žinodamas ar turėdamas pagrindo žinoti, kad jis to tikslo siekia.

<...>

3. Šioje direktyvoje „techninės apsaugos priemonės“ – tai bet kokia technologija, įtaisas ar sudedamoji dalis, kurie normaliai veikdami turi paskirtį užkirsti kelią arba riboti veiksmus, atliekamus su kūriniiais ar kitais objektais, kurių neleidžia įstatymų numatytų autorių teisių ar teisių, gretutinių autorių teisėms, turėtojai arba [1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos (OL L 77, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 459)] III skyriuje nustatytos *sui generis* teis[ės] turėtojai. Techninės apsaugos priemonės laikomos veiksmingomis tais atvejais, kai saugomo kūrinio ar kito objekto naudojimą teisių turėtojas kontroliuoja taikydamas priėjimo [priegos] kontrolės arba apsaugos procesą, pvz., kodavimą, elementų perstatymą arba kitą kūrinio ar objekto transformaciją arba kopijų kontrolės mechanizmą, užtikrinantį siekiamą apsaugą.

<...>“

6. Tos pačios direktyvos 8 straipsnyje numatyta:

„1. Valstybės narės nustato atitinkamas nuobaudas ir teisių gynimo būdus, jei pažeidžiamos šioje direktyvoje nustatytos teisės ir pareigos, bei imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad tos nuobaudos ir teisių gynimo būdai būtų taikomi. Šitaip nustatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

<...>

3. Valstybės narės užtikrina, kad teisių turėtojai turėtų galimybes prašyti teismo draudimo tarpininkams, kurių paslaugomis tretieji asmenys naudojami autorių teisėms ar gretutinėms teisėms pažeisti.“

7. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje³ 14 straipsnyje „Informacijos pateikimas internete“ nustatyta:

„1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, tik tada, jei:

a) teikėjas neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija,

arba

b) teikėjas, gavęs tokių žinių ar apie tai kitaip sužinojęs, nedelsdamas panaikina šią informaciją arba atima galimybę ją pasiekti.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kai paslaugos gavėjas veikia pagal teikėjo įgaliojimus arba jo kontroliuojamas.

3 — OL L 178, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399.

3. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią, jis taip pat neturi įtakos valstybių narių galimybei nustatyti procedūras, reglamentuojančias informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą.“

8. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektualinės nuosavybės teisių gynimo⁴ 11 straipsnio trečiame sakinyje nustatyta:

„Valstybės narės taip pat užtikrina, kad teisių turėtojai galėtų prašyti taikyti tokį draudimą, nepažeidžiant Direktyvos [2001/29] 8 straipsnio 3 dalies, tarpininkams, kurių paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama intelektualinės nuosavybės teises.“

III – Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9. *Sanoma*, mėnesinio žurnalo *Playboy* leidėja, užsakė, kad fotografas C. C. Hermès parengtų fotoreportažą apie B. G. Dekker. B. G. Dekker reguliariai dalyvauja Nyderlandų televizijos programose. Fotografas įgaliojo *Sanoma* atstovauti jam siekiant užtikrinti jo intelektualinės nuosavybės teisių, susijusių su nagrinėjama užduotimi, apsaugą ir laikymąsi.

10. 2011 m. spalio 27 d. *GS Media*, kuri eksploatuoja interneto svetainę *GeenStijl*, paskelbė tokį pranešimą: „[keiksmazodis]! <...> B. G. Dekker erotinės nuotraukos“. Šiame pranešime, esančiame kairiajame viršutiniame svetainės kampe, buvo pateikta vienos nuotraukos dalis. Pranešimas užbaigtas tokiais žodžiais: „Ir štai nuoroda su nuotraukomis, kurių laukėte. Kas pirmasis pradės [keiksmazodis], tas pirmasis [keiksmazodis]. ČIA. <...>“ Spustelėjęs saitą, pavadintą „ČIA“, skaitytojas buvo nukreipiamas į Australijos failų saugojimo svetainę *Filefactory.com*. Spustelėjęs dar vieną saitą atsidarydavo naujas langas, kuriame buvo mygtukas „Atsisiųsti dabar“ („Download now“). Spustelėjęs šį mygtuką skaitytojas atsidarydavo ZIP formato rinkmeną su vienuolika PDF formato failų, kuriuose buvo po vieną nuotrauką.

11. Nepaisydama *Sanoma* raginimų, *GS Media* atsisakė pašalinti nagrinėjamą saitą. Vis dėlto nuotraukos buvo pašalintos iš interneto svetainės *Filefactory.com*.

12. 2011 m. lapkričio 7 d. interneto svetainėje *GeenStijl* buvo paskelbtas pranešimas „Blote [Dekker] gaat GeenStijl aanklaguh“ („Nuoga B. G. Dekker nori paduoti *GeenStijl* į teismą“), susijęs su *GS Media* ir *Sanoma ir kt.* ginču dėl *GeenStijl* išplatintų nuotraukų. Paskutinis šio pranešimo sakinyje buvo toks: „Atnaujinta: dar nematėte nuogos [B. G. Dekker] nuotraukų? Jos ČIA“. Šiame pranešime taip pat buvo pateiktas saitas į svetainę *Imageshack.us*, kurioje buvo galima pamatyti vieną ar daugiau nagrinėjamų nuotraukų. *Sanoma* paraginus, nuotraukos taip pat buvo pašalintos iš interneto svetainės *Imageshack.us*. Trečiasis pranešimas su saitais į nuotraukas pasirodė 2011 m. lapkričio 17 d. *GeenStijl*. Jis buvo pavadintas „Viso, pamojuokim *Playboy*“. *GeenStijl* forumo lankytojai vėliau šioje interneto svetainėje pateikė naujų nuorodų į kitas interneto svetaines, kuriose buvo galima pamatyti nuotraukas.

13. B. G. Dekker nuotraukos buvo paskelbtos *Playboy* 2011 m. gruodžio mėn. numeryje.

14. *Sanoma ir kt.* pareiškė ieškinį *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo teismas), be kita ko, teigdamos, kad pateikdama saitus ir dalinį vienos iš nagrinėjamų nuotraukų vaizdą interneto svetainėje *GeenStijl*, *GS Media* pažeidė C. C. Hermès autorių teises ir pasielgė neteisėtai su *Sanoma ir kt. Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo teismas) patenkino beveik visą šį ieškinį.

4 — OL L 157, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32.

15. *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) panaikino *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo teismas) sprendimą, laikydamasis nuomonės, kad, pateikdama nagrinėjamus saitus, *GS Media* nepažeidė C. C. Hermès autorių teisių, nes nuotraukos jau buvo viešai paskelbtos – pateiktos interneto svetainėje *Filefactory.com*. *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) nepriėmė sprendimo dėl to, ar paskelbus nuotraukas interneto svetainėje *Filefactory.com* buvo pažeistos C. C. Hermès autorių teisės. Vis dėlto jis nutarė, kad pateikdama šiuos saitus *GS Media* pasielgė neteisėtai su *Sanoma ir kt.*, skatindama *GeenStijl* lankytojus žiūrėti *Filefactory.com* neteisėtai paskelbtas nuotraukas, kurias nebuvo lengva rasti nesant tokių nuorodų. Tačiau *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) laikėsi nuomonės, kad, pateikdama vienos nuotraukos dalį interneto svetainėje *GeenStijl*, *GS Media* pažeidė C. C. Hermès autorių teises.

16. Atitinkamai *GS Media* ir *Sanoma ir kt.* padavė kasacinį skundą ir priešpriešinį kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas).

17. *GS Media* kaltina *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) nusprendus, kad tai, jog ji savo interneto svetainėje, pranešime apie nuotraukas, pateikė vienos nuotraukos dalį, yra C. C. Hermès autorių teisių pažeidimas.

18. *Sanoma ir kt.* priekaištuoja, jog *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) nusprendė, kad *GS Media*, pateikdama saitus savo interneto svetainėje, nepadarė nuotraukų viešai prieinamų. *Sanoma ir kt.*, remdamosi, be kita ko, Sprendimu *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76), būtų nagrinėjant *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas), tvirtina, kad nuorodos į interneto svetainę, kurioje kūrinys pateikiamas be autorių teisių turėtojo sutikimo, pateikimas reiškia viešą paskelbimą, neatsižvelgiant į tai, ar šis kūrinys buvo prieš tai paskelbtas gavus teisių turėtojo sutikimą, ar ne. Be to, *Sanoma ir kt.* teigia, kad interneto svetainė *Filefactory.com* ėmėsi ribojamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 31 punktą, „kurias *GeenStijl* naudotojai galėjo apeiti *GS Media* atlikus aktyvius veiksmus. Tokiu būdu paskleistos nuotraukos padarytos viešai prieinamos platesnei auditorijai nei ta, kuriai jos buvo paskelbtos „skaitmeniniame seife“; bet kuriuo atveju šitaip nuotraukos buvo pateiktos auditorijai, kurių ji be minėtų aktyvių veiksmų (lengvai) nebūtų galėjusi rasti ir kurios todėl jai būtų neprieinamos.“

19. Nagrinėdamas priešpriešinį kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) laikėsi nuomonės, jog iš Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) ir Nutarties *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) negalima daryti pakankamai įtikinamos išvados, kad yra „viešas paskelbimas“, jeigu kūrinys iš tikrųjų buvo paskelbtas iki tol, tačiau be teisių turėtojo sutikimo. Be to, minėtas teismas pažymi, kad priešpriešiniame kasaciniame skunde taip pat keliami ribojamųjų priemonių apėjimo klausimai, kaip tai suprantama pagal Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76). Šiuo klausimu jis pažymi, kad nuotraukas buvo galima rasti dar prieš *GS Media* pateikiant saitą į interneto svetainę *GeenStijl*, tačiau jų nebuvo lengva rasti, todėl saito pateikimas nebent palengvino jų suradimą.

20. Tokiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1) a) Ar „viešo paskelbimo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, esama tuo atveju, kai kitas asmuo nei autorių teisių turėtojas savo administruojamoje svetainėje paskelbia hipersaitą ir pateikia nuorodą į trečiojo asmens administruojamą, plačiai interneto auditorijai prieinamą svetainę, kurioje kūrinys padarytas prieinamas be teisės turėtojo sutikimo?
- b) Ar [atsakymui į pirmiau pateiktą klausimą] turi įtakos tai, kad kūrinys prieš tai nebuvo kitur viešai paskelbtas su teisės turėtojo sutikimu?

- c) Ar turi reikšmės tai, ar hipersaitą skelbiantis asmuo žino arba turi žinoti apie tai, kad teisės turėtojas nėra davęs sutikimo skelbti kūrinį 1 klausimo a punkte nurodytoje trečiojo asmens svetainėje, ir prireikus apie aplinkybę, kad kūrinys prieš tai taip pat nebuvo kitur viešai paskelbtas su teisių turėtojo sutikimu?
- 2) a) Jeigu į 1 klausimo a punktą būtų atsakyta neigiamai, ar vis dėlto esama viešo paskelbimo ir ar jis galimas tokiu atveju, kai svetainę, į kurią nukreipia hipersaitas, taigi ir kūrinį gali surasti plati interneto auditorija, tačiau ne taip lengvai, todėl hipersaito paskelbimas gerokai palengvina kūrinio paiešką?
- b) Ar atsakant į 2 klausimo a punktą turi reikšmės tai, ar hipersaitą skelbiantis asmuo žino arba turi žinoti apie tai, kad svetainės, į kurią nukreipia hipersaitas, plati interneto auditorija negali lengvai rasti?
3. Ar yra kitų aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti atsakant į klausimą, ar esama viešo paskelbimo, kai pasitelkiant hipersaitą sukuriama prieiga prie kūrinio, kuris prieš tai nebuvo viešai skelbtas su teisių turėtojo sutikimu?“

IV – Procesas Teisingumo Teisme

21. Pastabas raštu pateikė *GS Media, Sanoma ir kt.*, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika, Portugalijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Europos Komisija. 2016 m. vasario 3 d. įvykusiame posėdyje *GS Media, Sanoma ir kt.*, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika ir Komisija pateikė pastabas žodžiu.

V – Šalių pastabos

22. Portugalijos Respublikos nuomone, nepaveikiant Teisingumo Teismo sprendime *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) pareikštos galutinės pozicijos pagrįstumo, remiantis šiuo sprendimu, informacijos sklaida ir susipažinimas su ja internete gali būti sąlyginis. Jos teigimu, laikyti saitų pateikimą „viešu paskelbimu“ būtų keblu dėl dviejų priežasčių.

23. Pirma, kaip nurodo Portugalijos Respublika, skaitmeninėje visuomenėje saitas yra panašus į išnašą analoginėje kultūrinėje aplinkoje⁵ ir jo nereikia laikyti „paskelbimo veiksmu“. Antra, Portugalijos Respublikos nuomone, tas asmuo, kuris tiesiogiai padaro kūrinį viešai prieinamą ir kuris dėl to atlieka „paskelbimo veiksmą“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, yra asmuo, kuris įkelia kūrinį į serverį, iš kurio interneto vartotojas gali jį pasiekti. Jos teigimu, tai ne saito pateikėjas, kuris tiesiog atlieka antrinį arba netiesioginį „paskelbimą“, lemia, kad „visuomenės nariai galėtų <...> pasiekti [kūrinius] individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku“. Iš tikrųjų tai lėmė pradinį paskelbimą atlikusio asmens veiksmas.

24. Portugalijos Respublikos nuomone, tai, kad kitas asmuo nei autorių teisių turėtojas, pateikdamas savo eksploatuojamoje interneto svetainėje saitą su nuoroda į kitą, trečiojo asmens eksploatuojamą, interneto svetainę, prieinamą visiems interneto vartotojams, kurioje kūrinys padaromas viešai prieinamas su teisių turėtojo savininko leidimu arba be jo, nėra „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

5 — Arba, kaip per posėdį nurodė *GS Media*, greitkelyje esanti švieslentė.

25. Komisija primena, jog savo pastabose byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76), ji teigė, kad tuo atveju, kai konkrečioje interneto svetainėje galima spustelėti nuoroda (arba saitą) nukreipiama į autorių teisių saugomą kūrinių, pateiktą kitoje interneto svetainėje, ir jeigu pirmosios interneto svetainės naudotojai taip pat gali susipažinti su šiuo kūriniu, tai nėra „paskelbimo veiksmas“, nes nėra nei transliavimo, nei retransliavimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2001/29.

26. *GS Media*, Vokietijos Federacinė Respublika, Portugalijos Respublika⁶ ir Slovakijos Respublika, taip pat Komisija siūlo neigiamai atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo 1 klausimo a ir b punktus. Jų nuomone, tai nėra „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2001/29, jei saitą nukreipiama į trečiojo asmens interneto svetainę, laisvai prieinamą visiems interneto vartotojams, kurioje atitinkamas kūrinys buvo padarytas prieinamas be teisių turėtojų leidimo, ir taip yra net ir tuo atveju, kai šis kūrinys dar niekada nebuvo paskelbtas kitu būdu teisių turėtojų sutikimu.

27. Dėl 1 klausimo c punkto *GS Media*, Vokietijos Federacinė Respublika ir Portugalijos Respublika, taip pat Komisija laikosi nuomonės, kad, vertinant „viešą paskelbimą“, subjektyvūs elementai neturi reikšmės, nes jį reikia vertinti objektyviai. Portugalijos Respublika vis dėlto subsidiariai teigia, kad, jeigu Teisingumo Teismas teigiamai atsakytų į pirmąjį arba antrąjį prejudicinį klausimą, toks paskelbimas reiškia, jog saito pateikėjas aiškiai žinojo apie tai, kad nebuvo duotas leidimas dėl pradinio paskelbimo. Tačiau Slovakijos Respublika laikosi nuomonės, jog svarbu žinoti, ar asmuo, kuris pateikia saitą į saugomą kūrinių, negalėjo nežinoti, kad šis kūrinys anksčiau buvo padarytas viešai prieinamas be teisių turėtojo leidimo. Taigi, siekiant užtikrinti Direktyvos 2001/29 tikslo pasiekimą, nuo tada, kai teisių turėtojas informuoja šį asmenį apie minėtą aplinkybę, arba nuo tada, kai jis negalėjo apie ją nežinoti dėl kitos priežasties, jis turi sukliudyti kitam autorių teisių pažeidimui, neleisdamas dar kartą viešai paskelbti saugomo kūrinio.

28. Dėl 2 klausimo a ir b punktų *GS Media*, Vokietijos Federacinė Respublika, Portugalijos Respublika ir Slovakijos Respublika, taip pat Komisija laikosi nuomonės, kad į jį reikia atsakyti neigiamai. Iš tiesų, iš Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) matyti, kad vienintelė lemiamą aplinkybę yra žinoti, ar saitas leidžia apeiti ribojamąsias priemones, kurių ėmėsi interneto svetainė, kurioje yra saugomas kūrinys, kad apribotų jo viešą prieigą. Jeigu taip yra ir jeigu ši svetainė, taigi ir joje esantis kūrinys yra galimai prieinami visiems interneto vartotojams, neturi reikšmės tai, ar šis saitas leidžia rasti minėtą kūrinių, ar neleidžia jo rasti. Be to, kitoks sprendimas nebūtų praktiškai įmanomas ir dėl jo atsirastų didelis teisinis nesaugumas, kuris kenktų saviraiškos ir informacijos laisvei.

29. *Sanoma ir kt.* siūlo į 1–3 klausimus atsakyti taip, kad asmuo, kuris tokiomis aplinkybėmis kaip pagrindinėje byloje sąmoningai, žinodamas visas aplinkybes, pateikia saitą, suteikiantį prieigą prie autorių teisių saugomo kūrinio, kuris anksčiau niekada nebuvo padarytas viešai prieinamas gavus teisių turėtojo sutikimą, atlieka viešo paskelbimo veiksmą. *Sanoma ir kt.* nuomone, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad reikia atsižvelgti į keletą kriterijų: pirma, į tai, kad naudotojas, žinodamas visas aplinkybes, sąmoningai suteikia prieigą tretiesiems asmenims prie saugomų kūrinių, antra, tai, kad savo dalyvavimu naudotojas atlieka esminį vaidmenį padarant šiuos kūrinius prieinamus, trečia, tai, kad visuomenę, kuri šitaip susipažino su saugomais kūrinių, sudaro neapibrėžtas potencialių vartotojų skaičius arba pakankamai didelis asmenų skaičius, ketvirta, tai, kad savo dalyvavimu naudotojas išplečia asmenų, gavusių prieigą prie saugomų kūrinių, ratą, įtraukdamas į jį asmenų grupę, kurios autorių teisių į saugomus kūrinius turėtojas nenumatė, duodamas pradinį sutikimą naudoti kūrinius, ir, penkta, tai, kad paskelbimu naudotojas siekia pelno. *Sanoma ir kt.* teigimu, pagrindinėje byloje yra įvykdyti visi šie kriterijai.

6 — Tolesnes pastabas Portugalijos Respublika pateikia tik subsidiariai greta šios išvados 22–24 punktuose perteiktų pastabų, jeigu Teisingumo Teismas laikytųsi nuomonės, kad nereikia nukrypti nuo Sprendime *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) suformuluotos jo praktikos.

30. Prancūzijos Respublika teigia, kad pagrindinės bylos aplinkybėmis, padarant atitinkamus kūrinius prieinamus paspaudus nuorodą, nagrinėjami kūriniai paskelbiami naujai visuomenei, nes prieš *GS Media* pateikiant galimą spustelėti nuorodą interneto svetainėje *GeenStijl*, ginčijamas nuotraukas galėjo nesunkiai gauti tik tie asmenys, kurie turėjo skaitmeninį slaptažodį. Ji primena, jog nė viena aplinkybė neleido nustatyti, kad *GeenStijl* visuomenė būtų galėjusi nesunkiai surasti ginčijamas nuotraukas be *GS Media* pagalbos. Šiuo klausimu Prancūzijos Respublika primena, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas padarė išvadą, kad galima spustelėti nuoroda buvo įdiegta tik siekiant supaprastinti prieigą. Šiomis aplinkybėmis Prancūzijos Respublika mano, jog reikia konstatuoti, kad galimos spustelėti nuorodos, kuri gali labai palengvinti prieigą prie ginčijamų autorių teisių saugomų ir nepaskelbtų nuotraukų saugojimo vietos, buvimas reiškia paskelbimą naujai visuomenės daliai, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

31. Prancūzijos Respublikos nuomone, pirma, autorių teisių turėtojo sutikimas pateikti kūrinių interneto svetainėje, į kurią nukreipia galima spustelėti nuoroda, ar šio sutikimo nebuvimas ir, antra, galimas asmens, pateikiančio galimą spustelėti nuorodą, nežinojimas apie tai, kad teisių turėtojas nedavė savo sutikimo taip pateikti kūrinių, neturi reikšmės kvalifikuojant „viešą paskelbimą“.

VI – Analizė

A – Pirminės pastabos

32. Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, jog, tik jei tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, saugomi kūriniai, t. y. nuotraukos, buvo padaryti prieinami interneto svetainių *Filefactory.com* ir *Imageshack.us* vartotojams be autorių teisių turėtojų sutikimo, tačiau šis autorių teisių pažeidimas nėra nagrinėjamas pagrindinėje byloje.

33. Be to, vienos nagrinėjamų nuotraukų dalies pateikimas interneto svetainėje *GeenStijl* nėra prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas⁷, nes jis susijęs tik su saitais į šią interneto svetainę.

34. Iš tiesų savo klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad, jeigu vienoje interneto svetainėje pateikiamas saitas į kitą trečiųjų asmenų eksploatuojamą interneto svetainę, prieinamą visiems interneto vartotojams, kurioje *be* autorių teisių turėtojo leidimo padaromi viešai prieinami autorių teisių saugomi kūriniai, tai reiškia viešo paskelbimo veiksmą.

35. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar tai, kad asmuo, kuris pateikia saitą į interneto svetainę, žino arba turi žinoti, kad autorių teisių turėtojas neleido pradinio šių kūrinių paskelbimo minėtoje interneto svetainėje, turi reikšmę taikant Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį. Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tai, kad saitas palengvina prieigą prie nagrinėjamų kūrinių, turi reikšmę šios nuostatos taikymui, o jeigu taip, tai kokiomis aplinkybėmis.

36. Pagrindinė byla priskirtina prie bylų, kuriose priimtas Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) ir Nutartis *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315), kuriose Teisingumo Teismas nusprendė, kad jeigu saitų į saugomą kūrinių, laisvai prieinamą kitoje interneto svetainėje, pateikimas interneto svetainėje yra „paskelbimo veiksmas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį⁸, pagal šią nuostatą tai nėra „viešas paskelbimas“. Iš tiesų Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 24 punkte Teisingumo Teismas nutarė: „kad būtų taikoma sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį,

7 — Žr., be kita ko, šios išvados 10, 14–17 punktus.

8 — Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 20 punktus).

dar reikia, kad toks paskelbimas, kuris susijęs su tais pačiais kūriniais, kaip ir pradinis paskelbimas, ir kuris atliktas internete, kaip ir pradinis paskelbimas, taigi – tomis pačiomis techninėmis priemonėmis, būtų skirtas *naujai visuomenės daliai*, t. y. tai, į kurią neatsižvelgė autorių teisių turėtojai, kai leido pradinį viešą paskelbimą⁹.

37. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad minėtose bylose Teisingumo Teismas nepatiksino, ar autorių teisių turėtojo leidimas padaryti saugomą kūrinį prieinamą interneto svetainėje, į kurią nukreipia saitas, turi poveikį tam, kad nėra konstatuotas viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

38. Reikia pažymėti, kad Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) rezoliucinės dalies pirmame punkte Teisingumo Teismas pareiškė, jog Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje numatytu viešu paskelbimu nelaikomas galimų spustelėti nuorodų į kūrinius, laisvai prieinamus¹⁰ kitoje interneto svetainėje¹¹, pateikimas interneto svetainėje.

39. Nors Teisingumo Teismas sprendimo motyvuojamojoje dalyje tikrai keletą kartų paminėjo, kad „autorių teisių turėtojai <...> leido pradinį paskelbimą“¹², jo rezoliucinėje dalyje nieko nenurodyta dėl to, ar autorių teisių turėtojas davė leidimą dėl pradinio saugomo kūrinio padarymo viešai prieinamo, ar ne.

40. Be to, reikia pažymėti, jog iš Nutarties *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) 4 punkto matyti, kad saugomas kūrinys buvo pateiktas internete, taigi jo pradinis viešas paskelbimas buvo atliktas be autorių teisių turėtojo leidimo. Teisingumo Teismas, vadovaudamasis Sprendime *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) suformuluota savo praktika, nutarė, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis nebuvo pažeista.

41. Todėl atrodo, jog iš Nutarties *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) galima daryti išvadą, kad autorių teisių turėtojo leidimo atlikti pradinį viešą paskelbimą nebuvimas, kiek tai susiję su Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalimi, neturėjo reikšmės.

42. Šiuo klausimu vis dėlto reikia pažymėti, kad prejudicinis klausimas, pateiktas Teisingumo Teismui byloje, kurioje buvo priimta Nutartis *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315)¹³, nebuvo konkrečiai susijęs su leidimo nebuvimu ir kad toje nutartyje pateiktuose Teisingumo Teismo motyvuose nebuvo kalbama apie jokiį leidimą¹⁴.

9 — Žr. šiuo klausimu Nutartį *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315, 14 punktą). Išskirta mano.

10 — Teisingumo Teismas sąvokas „laisvai susipažinti“ ir „laisvai prieinamas“ vartojo pakaitomis. Be to, atrodo, iš Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) matyti, kad toje byloje nagrinėtas saitas nukreipė interneto svetainės vartotojus tiesiai į kitoje interneto svetainėje laisvai prieinamus kūrinius. Tačiau pagrindinėje byloje atrodo (jeigu tik tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad nagrinėjami saitai tiesiogiai nukreipia vartotojus ne į interneto svetainę *GeenStijl* ir į nagrinėjamus kūrinius, bet į kitas interneto svetaines, kuriose laikomi autorių teisių saugomi kūriniai. Manau, pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį šias aplinkybes reikia vertinti taip pat, nes autorių teisių saugomas kūrinys yra laisvai prieinamas interneto svetainėje, į kurią nukreipia saitas.

11 — Taip pat žr. Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 32 punktą).

12 — Žr., be kita ko, Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 27 punktą).

13 — Toje byloje Teisingumo Teismas nusprendė priimti motyvuotą nutartį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį „Atsakymas motyvuota nutartimi“, kuriame numatyta, kad „jeigu klausimas, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, yra tapatus klausimui, dėl kurio Teismas jau yra priėmęs sprendimą, jeigu atsakymą į tokį klausimą galima aiškiai nustatyti iš Teismo praktikos arba jeigu atsakymas į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nekelia jokių pagrįstų abejonų, Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.“

14 — Iš tiesų toje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kėlė klausimą tik dėl to, ar „tai, kad trečiojo asmens kūrinys, padarytas viešai prieinamas interneto svetainėje, įkeliamas į kitą interneto svetainę tokiomis aplinkybėmis, kurios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, [gali] būti laikoma „viešu paskelbimu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, nors nagrinėjamas kūrinys nėra nei perduodamas naujai visuomenei, nei paskelbiamas konkrečiu techniniu būdu, kuris skiriasi nuo pradinio paskelbimo būdo“. Žr. Nutartį *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315, 11 punktą).

43. Taigi šioje byloje Teisingumo Teismas turi galimybę nustatyti, ar autorių teisių turėtojo leidimas padaryti saugomą kūrinių prieinamą kitoje interneto svetainėje („pradinis“ paskelbimas) yra būtinas norint konstatuoti, kad nebuvo viešo paskelbimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

44. Prieš atsakant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimus reikia išnagrinėti Portugalijos Respublikos¹⁵ ir Komisijos¹⁶ pastabas dėl galimybės netaikyti Sprendime *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) suformuluotos teismo praktikos, susijusios su sąvoka „paskelbimo veiksmas“, elementu, kuris yra būtinas siekiant konstatuoti „viešą paskelbimą“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, ir jos taikymu saitams.

45. Iš tiesų, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad saitų į saugomus kūrinius, laisvai prieinamus vienoje interneto svetainėje, pateikimas kitoje interneto svetainėje negali būti laikomas „paskelbimo veiksmu“, nekiltų klausimo dėl autorių teisių turėtojo leidimo pateikti jo kūrinių kitose trečiųjų asmenų eksploatuojamose interneto svetainėse nebuvimo.

B – Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies du elementai

46. Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad autoriai turi išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą. Iš to darytina išvada, kad turi būti gautas autorių teisių turėtojo leidimas paskelbti viešai kiekvieną kūrinių¹⁷.

47. Nors Direktyvoje 2001/29 sąvoka „viešas paskelbimas“ niekaip neapibrėžta¹⁸, nusistovėjusioje Teisingumo Teismo praktikoje patikslinama, kad ši sąvoka apima du kumuliacinius elementus, t. y. kūrinių „skelbimą“ ir šio kūrinių skelbimą „viešai“¹⁹.

1. Dėl pirmojo elemento

48. Dėl sąvokos „paskelbimo veiksmas“ reikia pažymėti, jog Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamojoje dalyje, be kita ko, nurodyta, kad viešas paskelbimas apima „bet kokį kūrinių *transliavimą ar retransliavimą* <...> [visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama] laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją“²⁰.

49. Be to, Sprendimo *Circul Globus București* (C-283/10, EU:C:2011:772)²¹ 40 punkte Teisingumo Teismas nutarė, kad viešo paskelbimo teisė „neapima veiksmų, nesusijusių su kūrinių „transliavimu“ ir „retransliavimu“²².

15 — Žr. šios išvados 22–24 punktus.

16 — Žr. šios išvados 25 punktą.

17 — Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 15 punktas). Iš tiesų, kaip numatyta Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 3 dalyje, ši išimtinė teisė neišnaudojama kūrinių viešo paskelbimo ar padarymo prieinamo visuomenei veiksmu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnį.

18 — Sprendimas *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 184 ir 185 punktai).

19 — Žr. Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 16 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Pagal analogiją žr. Sprendimą *C More Entertainment* (C-279/13, EU:C:2015:199, 25 punktas), kuris susijęs su Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 2 dalimi.

20 — Išskirta mano.

21 — Reikia pažymėti, kad šis sprendimas priimtas anksčiau nei Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76).

22 — Išskirta mano.

50. Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje nenurodomi transliavimo ar retransliavimo veiksmai ir plačiąja prasme numatyta, kad viešas paskelbimas apima „[kūrinių] *padarymą* viešai *prieinamų*“²³. Manau, šis platus²⁴ sąvokos „paskelbimo veiksmas“ supratimas atitinka Europos teisės aktų leidėjo valią užtikrinti „aukštą intelektualinės nuosavybės apsaugos lygį“²⁵ ir taip pat užtikrina sąvokos „paskelbimo veiksmas“ lankstumą, kad ji greitai nepasentų dėl nuolatinės technologijų raidos²⁶.

51. Remdamasi Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamosios dalies tekstu, Komisija byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *Svensson* (C-466/12, EU:C:2014:76), palaikė mintį, kad sąvoka „paskelbimo veiksmas“ turi apimti tik „transliavimą“ arba „retransliavimą“, o taip nėra kalbant apie konkrečioje interneto svetainėje esantį saitą, kuriuo nukreipiama į autorių teisių saugomą kūrinių, pateikiamą kitoje interneto svetainėje, kurioje pirmosios svetainės lankytojai taip pat gali susipažinti su šiuo kūriniu²⁷.

52. Šiai minčiai nebuvo pritarta, nes Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 19 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, jog tam, „kad kūrinyje būtų laikomas „paskelbtu“, pakanka, be kita ko, jog jis būtų pateiktas visuomenei tokiu būdu, jog ją sudarantys asmenys turėtų galimybę su juo susipažinti, o tai, ar jie šia galimybe pasinaudojo, lemiamos reikšmės neturi“.

53. Ar, atsižvelgiant į tai, yra „paskelbimo veiksmas“, jeigu interneto svetainėje esantis saitas nukreipia į kitą interneto svetainę ir taip jos lankytojams leidžiama susipažinti su toje kitoje interneto svetainėje laisvai prieinamu saugomu kūriniu?

54. Nors vienoje interneto svetainėje pateikti saitai iš tiesų padeda daug lengviau rasti kitas interneto svetaines ir jose prieinamus saugomus kūrinius²⁸ ir todėl pirmosios interneto svetainės naudotojams suteikiama galimybė greičiau ir labiau tiesiogiai²⁹ susipažinti su šiais kūrinių, manau, kad saitai, kuriais net ir tiesiogiai nukreipiama į saugomus kūrinius, „*nepadaro jų prieinamų*“ viešai, jeigu šie kūriniai jau yra laisvai prieinami kitoje interneto svetainėje, ir tik palengvina jų radimą. Kaip savo pastabose nurodo Portugalijos Respublika, veiksmą, kuriuo kūrinyje iš tikrųjų „padaromas prieinamas“, atliko pradinį paskelbimą atlikęs asmuo³⁰.

55. Be to, pažymiu, kad Sprendime *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631), kuriame buvo konstatuotas „[kūrinio] viešas paskelbimas“, Teisingumo Teismas pabrėžė tai, kad, nesant viešbučio savininko *įsikišimo*, pavyzdžiui, televizijos signalo transliavimo viešbučio kambariuose per televizorių, viešbučio klientai nebūtų turėję prieigos prie kūrinio³¹.

23 — Išskirta mano.

24 — Ir technologiskai neutralus.

25 — Žr. Direktyvos 2001/29 4 ir 9 konstatuojamąsias dalis ir Sprendimą *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 186 punktą). Sprendimo *Bezpečnostní softwarová asociace* (C-393/09, EU:C:2010:816) 54 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, jog „iš Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamosios dalies paaiškėja, kad sąvoka „viešas paskelbimas“ turi būti suvokiama *plačiąja* prasme. Be to, toks aiškinimas yra būtinas norint pasiekti pagrindinį minėtos direktyvos tikslą, kuris, kaip matyti ir iš 9, ir iš 10 konstatuojamųjų dalių, yra nustatyti aukšto lygio autorių apsauga, leidžiančią gauti teisingą atlygį už kūrinių panaudojimą, pavyzdžiui, juos viešai skelbiant“. Išskirta mano.

26 — Sprendimo *Circul Globus București* (C-283/10, EU:C:2011:772) 38 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, jog „dėl Direktyvos 2001/29 tikslo reikia nurodyti, kad [remiantis 2 ir 5 konstatuojamosiomis dalimis] ja siekiama Bendrijos lygmeniu sukurti bendrą ir lanksčią sistemą, kad būtų skatinama informacinės visuomenės plėtra ir pakeistos ir papildytos autorių teisių ir gretutinių teisių srityje galiojančios normos, atsižvelgiant į technologijų plėtrą, dėl kurios atsirado naujų saugomų kūrinių naudojimo formų“.

27 — Žr. šios išvados 25 punktą.

28 — Manau, kad dėl internete prieinamo milžiniško informacijos kiekio šios informacijos faktiškai nebūtų galima rasti nesant saitų. Mano nuomone, šiuo metu saitai yra neatsiejami nuo interneto struktūros.

29 — Žr. Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 18 punktą).

30 — Žr. šios išvados 22–24 punktus.

31 — Pagal analogiją taip pat žr. sprendimus *SCF* (C-135/10, EU:C:2012:140, 82 ir 92 punktai) ir *Phonographic Performance (Ireland)* (C-162/10, EU:C:2012:141, 31 punktą), kurie buvo susiję ne su Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalimi, bet su transliuojamos fonogramos „viešu paskelbimu“, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/115 dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektualinės nuosavybės srityje (OL L 376, p. 28) 8 straipsnio 2 dalį.

56. Šiuo klausimu Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631) 195 ir 196 punktuose Teisingumo Teismas nutarė, kad kavinės-restorano savininkas atlieka „viešą paskelbimą“, kai sąmoningai leidžia šioje įstaigoje esančių savo klientų prieigą prie transliuojamos programos, apimančios saugomus kūrinius, per televizoriaus ekraną ir garsiakalbius, „turint omenyje tai, kad be šio savininko įsikišimo šie klientai negalėtų matyti ir girdėti transliuojamų kūrinių, net jei jie būtų zonoje, kurią apima minėta programa“³².

57. Iš to darytina išvada, kad, norint konstatuoti paskelbimo veiksmą, saitus pateikiančio asmens įsikišimas turi būti būtinas arba svarbus³³ norint gauti kūrinius ar jais mėgautis.

58. Vis dėlto reikia pažymėti, kad kituose sprendimuose *SGAE* (C-306/05, EU:C:2006:764, 42 punktas) ir *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 27 ir 31 punktai) Teisingumo Teismas analizavo šį įsikišimo būtinumo kriterijų ir konstatavo, kad nebuvo skelbimo *naujai visuomenės daliai*³⁴.

59. Mano supratimu, įsikišimo būtinumo kriterijų galima suprasti tik nagrinėjant paskelbimo veiksmo buvimą³⁵. Iš tiesų, būtent tada kūrinyje „padaromas prieinamas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

60. Todėl manau, kad interneto svetainėje pateiktų saitų, kuriais nukreipiama į kitoje interneto svetainėje laisvai prieinamus autorių teisių saugomus kūrinius, negalima laikyti „paskelbimo veiksmu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, nes saitą pateikiančio interneto svetainės operatoriaus, šiuo atveju – *GS Media*, įsikišimas nėra būtinas, kad nagrinėjamos nuotraukos būtų padarytos prieinamos interneto vartotojams, įskaitant interneto svetainės *GeenStijl* lankytojus.

61. Kadangi nėra vieno iš kumuliacinių elementų, kurie yra būtini norint konstatuoti „viešą paskelbimą“ pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, manau, autorių teisių turėtojo leidimo pateikti jo kūrinių kitose trečiųjų asmenų eksploatuojamose interneto svetainėse nebuvimo klausimas³⁶ neturi reikšmės.

62. Todėl manau, kad į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo 1 klausimo a ir b punktus reikia atsakyti neigiamai.

63. Be to, nors iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos aiškiai matyti, jog *GS Media* žinojo, kad nagrinėjamos nuotraukos, prieinamos interneto svetainėse *Filefactory.com* ir *Imageshack.us*, buvo pavogtos ir kad ji interneto svetainėje *GeenStijl* pateikė saitus į kitas interneto svetaines, aiškiai pažeisdama šių kūrinių autoriaus teises, manau, kad, nesant paskelbimo veiksmo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, *GS Media* motyvai ir tai, jog ji žinojo arba turėjo žinoti, kad *Sanoma* neleido pradinio nagrinėjamų nuotraukų paskelbimo tose kitose interneto svetainėse ar kad šios nuotraukos anksčiau nebuvo padarytos viešai prieinamos su autoriaus sutikimu, neturi reikšmės šios nuostatos taikymui.

64. Iš to darytina išvada, kad į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo 1 klausimo c punktą reikia atsakyti neigiamai.

32 — Išskirta mano.

33 — Visų pirma žr. Sprendimo *SCF* (C-135/10, EU:C:2012:140) 82 punktą, kuriame Teisingumo Teismas, analizuodamas paskelbimo veiksmo buvimą ir Teisingumo Teismo praktiką, suformuluotą Sprendime *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631), nurodė „svarbų naudotojo vaidmenį“, t. y. toje byloje – svarbų viešbučio ir kavinės-restorano savininko vaidmenį, kai jis, žinodamas visas savo elgesio pasekmes, įsikiša, siekdamas suteikti savo klientams prieigą prie programos, kurioje yra saugomas kūrinyje. Išskirta mano.

34 — Žr. šios išvados 36 punktą.

35 — T. y. pirmąjį elementą, kurio reikalaujama Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje, kad būtų viešas paskelbimas. Dėl antrojo elemento žr. šios išvados 65–70 punktus.

36 — Pavyzdžiui, interneto svetainės *Filefactory.com* ir *Imageshack.us*. Šiuo klausimu žr. Sprendimą *SBS Belgium* (C-325/14, EU:C:2015:764, 15 ir 24 punktai).

2. Dėl antrojo elemento

65. Kadangi laikausi nuomonės, kad nėra vieno iš kumuliacinių elementų, būtinų „viešam paskelbimui“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, konstatuoti, tik subsidiariai išnagrinėsiu Direktyvoje 2001/29 reikalaujamą antrąjį elementą, t. y. kūrinio paskelbimą „visuomenei“³⁷.

66. Neginčijama, jog dėl to, kad interneto svetainėje *GeenStijl* esančios nuorodos skirtos visiems galimiems šios svetainės vartotojams, t. y. neapibrėžtam ir pakankamai dideliame adresatų skaičiui, šie saitai yra skirti visuomenei³⁸. Tačiau manau, kad „naujos visuomenės dalies“ kriterijus, kurio reikalaujama Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 24 ir 31 punktuose, netaikytinas ir bet kuriuo atveju šioje byloje jis nėra įvykdytas.

67. Be kita ko, iš sprendimų *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 197 punktas) ir *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 24 ir 31 punktai) matyti, kad naujos visuomenės dalies kriterijus taikytinas tik jeigu autorių teisių turėtojas leido pradinį viešą paskelbimą. Kadangi pagrindinėje byloje tokio leidimo nėra, „naujos visuomenės dalies“ kriterijus netaikomas.

68. Teisingumo Teismas Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 28 ir 30 punktuose taip pat nutarė, kad jeigu „netenkinama naujos visuomenės dalies sąlyga, autorių teisių turėtojų leidimo <...> bet kuriuo atveju nereikia“, kad būtų viešai paskelbta, t. y. šioje byloje – pateikti saitai į kitas interneto svetaines, kuriose autorių teisių saugomi kūriniai yra laisvai prieinami visuomenei.

69. Be to, net jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad šis kriterijus taikytinas, jeigu autorių teisių turėtojas neleido pirmojo viešo paskelbimo, iš Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 27 punktą) darytina išvada, kad šis kriterijus įvykdomas tik jeigu interneto svetainės operatoriaus įsikišimas pateikiant saitus buvo svarbus, kad kūriniai būtų padaryti prieinami naujai visuomenės daliai³⁹, t. y. visuomenės daliai, kurios autorių teisių turėtojas, duodamas leidimą dėl pradinio nagrinėjamų kūrinių paskelbimo, neturėjo omenyje.

70. Vis dėlto tuo atveju, jeigu nuotraukos buvo laisvai prieinamos visiems kitų interneto svetainių vartotojams⁴⁰, toks *GS Media* įsikišimas nebuvo svarbus, kad nuotraukos būtų padarytos šitaip prieinamos. Taigi nebūtų „naujos visuomenės dalies“ ir nekiltų autorių teisių turėtojo pradinio paskelbimo leidimo klausimo.

37 — Žr. Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 16 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

38 — Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 21 punkte Teisingumo Teismas nutarė, kad „kiek tai susiję su minėtu antruoju elementu, t. y. su tuo, kad saugomas kūrinys iš tikrųjų turi būti „viešai“ paskelbtas, iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies matyti, jog minėtoje nuostatoje vartojamas žodis „viešas“ apima neapibrėžtą potencialių kūrinio gavėjų skaičių, o tai reiškia ir pakankamai didelį žmonių skaičių“. 22 punkte jis pridūrė, kad „paskelbimas, kaip antai tas, kurį atliko interneto svetainės administratorius, pateikdamas galimas spustelėti nuorodas, apima visus potencialius svetainės, kurią šis asmuo administruoja, vartotojus, t. y. neapibrėžtą ir pakankamai didelį adresatų skaičių“, todėl tai yra viešas paskelbimas. Žr. Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 23 punktą).

39 — Pagal analogiją taip pat žr. Sprendimą *SGAE* (C-306/05, EU:C:2006:764, 42 punktą), kuriame Teisingumo Teismas nutarė, kad „viešbučio klientai sudaro tokią naują visuomenės dalį. Iš esmės transliuojamo kūrinio platinimas šiems klientams per televizorius nėra paprasta techninė priemonė, leidžianti užtikrinti ar pagerinti pradinės programos priėmimą priėmimo zonoje. Atvirkščiai, viešbutis yra įstaiga, kuri, labai gerai žinodama savo elgesio pasekmes, įsikiša suteikdama savo klientams prieigą prie saugomų kūrinių. Todėl *nesant tokio įsikišimo jos klientai, esantys minėtoje zonoje, iš esmės negalėtų matyti transliuojamo kūrinio*“. Išskirta mano.

40 — Be kita ko, interneto svetainių *Filefactory.com* ir *Imageshack.us* vartotojams.

71. Norėčiau iš karto pridurti, jog ši išvada paremta prielaida, kad nagrinėjami kūriniai buvo „laisvai prieinami“ trečiųjų asmenų interneto svetainėse visiems interneto vartotojams⁴¹, tačiau apie tai negalima aiškiai spręsti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą. Ar *GS Media* dalyvavimas buvo svarbus, kad kūriniai būtų padaryti prieinami interneto svetainės *GeenStijl* lankytojams? Iš tiesų, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos lyg ir galima daryti išvadą, kad, pirma, trečiųjų asmenų interneto svetainės ėmėsi priegios ribojimo priemonių, susijusių su nagrinėjamosiomis nuotraukomis, ir, antra, saitai tik šiek tiek palengvino šią priegią⁴².

72. Jeigu tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, jis turės atsakyti į šį fakto klausimą.

73. Bet kuriuo atveju iš Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 31 punktas) darytina išvada, kad jeigu saitas leidžia interneto svetainės, kurioje yra šis saitas, vartotojams „apeiti ribojamąsias priemones“⁴³, įdiegtas trečiųjų asmenų interneto svetainėse siekiant apriboti priegią prie saugomų kūrinių⁴⁴, nagrinėjamas saitas yra svarbi priemonė, be kurios minėti vartotojai negalėtų gauti kūrinių. Iš to darytina išvada, kad dėl šios priemonės nagrinėjami kūriniai padaromi prieinami nagrinėjamos svetainės, šioje byloje – interneto svetainės *GeenStijl*, lankytojams, todėl tai yra viešo paskelbimo veiksmas, kada pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikalingas autorių teisių turėtojo leidimas.

74. Vis dėlto iš Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 31 punkto aiškiai matyti, jog nepakanka, kad saitas palengvintų interneto vartotojų priegią prie nagrinėjamo kūrinio arba dėl saito jiems būtų lengviau gauti šį kūrinių⁴⁵. Todėl pritariu *GS Media*, Vokietijos Federacinės Respublikos, Portugalijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos, taip pat šios išvados 28 punkte nurodytoms Komisijos pastaboms, kuriomis remiantis į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo 2 klausimo a ir b punktus reikia atsakyti neigiamai.

C – Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo trečiasis klausimas ir kitų aplinkybių buvimas

75. Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar, atsakant į klausimą, ar yra „viešas paskelbimas“, jeigu per saitą suteikiama priegija prie kūrinių, kuri padaryti viešai prieinamą interneto svetainėje autorių teisių turėtojas dar niekada nebuvo davęs leidimo, reikia atsižvelgti į kitas aplinkybes.

41 – Šiuo klausimu reikia priminti, kad byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 25 ir 26 punktai), nagrinėjami kūriniai buvo laisvai prieinami, nes jų priegija *Göteborgs-Posten* interneto svetainėje nebuvo niekaip ribojama. Taigi visi interneto vartotojai galėjo laisvai susipažinti su šiais kūrinių.

42 – *Gerechthof Amsterdam* nuomone, *Sanoma ir kt.* neįrodė, kad interneto svetainėje *Filefactory.com* vartotojo paskelbti failai išliko privatūs, ir padarė išvadą, kad „kitaip gali būti tuo atveju, kai naudotojas plačiai paskelbia savo skaitmeninį kodą arba tai padaro kitas asmuo“. Šiuo klausimu *Sanoma ir kt.* pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui ir nurodė, kad „[nuotraukos] buvo paskelbtos „skaitmeniniame seife“ arba kad bet kuriuo atveju šios nuotraukos buvo pateiktos auditorijai, kurių ji be minėtų aktyvių veiksmų (lengvai) nebūtų galėjusi rasti ir kurios todėl jai būtų neprieinamos“. Žr. sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 6.1.2 ir 6.1.3 punktus.

43 – Šiuo klausimu žr. Direktyvos 2001/29 6 straipsnyje nurodytas veiksmingas technines priemones.

44 – Teisingumo Teismo teigimu, „jeigu nuoroda, kurią galima spustelėti, leidžia svetainės, kurioje yra ši nuoroda, vartotojams apeiti ribojamąsias priemones, taikomas svetainėje, kurioje yra saugomas kūriny, siekiant apriboti visuomenės galimybę susipažinti ir suteikiant ją tik pastarosios svetainės abonentams, ir tai yra priemonė, be kurios minėti vartotojai neturėtų priegios prie skelbiamų kūrinių, visus šiuos vartotojus reikia laikyti nauja visuomenės dalimi, į kurią autorių teisių turėtojai neatsižvelgė, kai iš pradžių leido paskelbti kūrinius, todėl tokiam viešam paskelbimui reikia autorių teisių turėtojų leidimo“. Žr. Sprendimą *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 31 punktas). Pagal analogiją žr. Direktyvos 2001/29 6 straipsnį dėl išpareigojimų, susijusių su techninėmis priemonėmis, ir Sprendimą *Nintendo ir kt.* (C-355/12, EU:C:2014:25, 24 punktas).

45 – Reikalinga „<...> priemonė, be kurios <...> vartotojai neturėtų priegios prie <...> kūrinių“. Sprendimas *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 31 punktas). Išskirta mano.

76. Pažymiu, jog Teisingumo Teismas Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76) 41 punkte nusprendė, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją valstybė narė negali suteikti platesnės autorių teisių turėtojų apsaugos numatydama, kad „viešo paskelbimo“ sąvoka apima daugiau veiksmų, nei nurodyta toje nuostatoje.

77. Be to, kad, mano nuomone, saitų pateikimas pagrindinėje byloje iš principo nėra „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, manau, kad bet koks kitas šios nuostatos aiškinimas smarkiai pakenktų interneto veikimui ir vienam iš pagrindinių Direktyvos 2001/29 tikslų – Europoje kurti informacinę visuomenę⁴⁶. Be to, toks aiškinimas galėtų iškreipti „deram[ą] pusiausvyr[ą] tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų teisių ir interesų, taip pat tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų ir saugomų objektų naudotojų“⁴⁷.

78. Pažymėtina, kad interneto vartotojų vykdomas saitų pateikimas yra ir sistemingas, ir būtinas esamai interneto struktūrai⁴⁸. Nors pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybės yra labai akivaizdžios⁴⁹, manau, apskritai interneto vartotojai nežino ir neturi priemonių patikrinti, ar saugomas kūrinys, laisvai prieinamas internete, buvo iš pradžių viešai paskelbtas su autorių teisių turėtojo sutikimu, ar be jo. Jeigu interneto vartotojams kiekvieną kartą, kai jie pateikia saitą į kitoje interneto svetainėje laisvai prieinamus kūrinius, kiltų ieškinio dėl autorių teisių pažeidimo pareiškimo grėsmė pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, jie būtų daug mažiau linkę pateikti saitus, o tai kenktų tinkamam interneto veikimui ir pačiai jo struktūrai, taip pat informacinės visuomenės kūrimui.

79. Mano nuomone, nereikėtų šitaip riboti interneto veikimo. Bet kuriuo atveju manau, kad, norint išplėsti sąvoką „viešas paskelbimas“ taip, kad ji apimtų saitų į kitoje interneto svetainėje laisvai prieinamus saugomus kūrinius pateikimą, reikalingas Europos teisės aktų leidėjo įsikišimas.

D – Autorių teisių turėtoju prieinamos teisių gynimo priemonės

80. Nors manau, kad toks interneto svetainės operatorius kaip *GS Media*, pateikdamas pagrindinėje byloje nagrinėjamus saitus, iš esmės⁵⁰ nepažeidė Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies, vis dėlto tai nereiškia, kad autorių teisių turėtojas neturi priemonių, kad galėtų užtikrinti savo intelektualinės nuosavybės teisių apsaugą ir priversti jų laikytis.

81. Savaiame suprantama, autorių teisių turėtojas turi teisę pareikšti ieškinį teisme dėl intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimo asmeniui, kuris atlieka pradinį viešą paskelbimą be autorių teisių turėtojo leidimo⁵¹. Kadangi šis asmuo šioje byloje lieka nežinomas, aišku, kad tokiu ieškiniu autorių teisių turėtojas nėra suinteresuotas.

82. Tačiau pagal Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalį ir Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečią sakinį intelektualinės nuosavybės teisių turėtojai gali teismo prašyti priimti nutartį, įpareigojančią internetinio socialinio tinklo platformos valdytojus, kaip antai *Filefactory.com* ir *Imageshack.us*, kurie veikia kaip tarpininkai⁵², kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, imtis priemonių, jei, naudodamiesi jų paslaugomis, platformų naudotojai gali pažeisti intelektualinės nuosavybės teises⁵³.

46 — Žr. Direktyvos 2001/29 2 konstatuojamąją dalį.

47 — Žr. Direktyvos 2001/29 31 konstatuojamąją dalį.

48 — Žr. šios išvados 54 punktą ir 28 išnašą.

49 — Atrodo, *GS Media* veikė žinodama visas aplinkybes ir visiškai neatsižvelgdama į *Sanoma* interesus. Žr. šios išvados 11 punktą.

50 — Ši išvada grindžiama prielaida, kad nagrinėjami kūriniai yra laisvai prieinami kitoje interneto svetainėje.

51 — Žr., be kita ko, Direktyvos 2004/48 9–16 straipsniuose numatytas teisių gynimo priemones.

52 — Atrodo, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad tokių interneto svetainių kaip *Filefactory.com* ir *Imageshack.us* operatoriai, kurie savo serveriuose saugo šių svetainių vartotojų pateikiamą informaciją, yra informacijos pateikimo internete paslaugų teikėjai, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnį, ir „tarpininkai“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalį ir Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečią sakinį. Šiuo klausimu žr. Sprendimą *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85, 27 ir 28 punktai).

53 — Šiuo klausimu žr. Sprendimą *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85, 28 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

83. Šiuo klausimu Direktyvos 2001/29 59 konstatuojamosios dalies, susijusios su „tarpininkais“, tekstas yra labai informatyvus. Joje nurodyta, kad „ypač skaitmeninėje terpėje tretieji asmenys gali vis labiau naudoti tarpininkų paslaugas pažeidinėjimams. Daugeliu atvejų *geriausia priversti tokius tarpininkus nutraukti tokią pažeidžiančią veiklą*. Dėl to, nesumenkinant kitų esamų nuobaudų ir teisių gynimo būdų, teisių turėtojai turėtų turėti galimybę prašyti teismo uždraudimo tarpininkui, perduodančiam trečiojo asmens daromą saugomo kūrinio ar kito objekto pažeidimą tinkle⁵⁴.“

84. Iš to darytina išvada, kad nutartis, priimta pagal ieškinį, pareikštą remiantis Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalimi ir Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečiu sakiniu, yra susijusi su pradiniu viešu paskelbimu, atliktu pažeidžiant autorių teises ir, mano nuomone, yra tiesioginė ir tinkama priemonė šiam pažeidimui ištaisyti.

85. Be to, tokių interneto svetainių kaip *Filefactory.com* ir *Imageshack.us* operatoriai tam tikromis aplinkybėmis gali būti atsakingi pagal nacionalinę teisę už šių interneto svetainių vartotojų pateiktos informacijos saugojimą savo serveriuose.

86. Iš tiesų, nors Direktyvos 2000/31 14 straipsniu siekiama apriboti arba taikyti išimtis atvejams, kai gali kilti tarpinių informacinės visuomenės paslaugų teikėjų atsakomybė pagal nacionalinę teisę, nagrinėjamos išimtims taikomi griežti reikalavimai. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas sprendimo *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) 119 punkte nutarė, kad informacijos pateikimo internete paslaugų teikėjas⁵⁵ tuo atveju, kai jis tik techniškai ir automatiškai apdorojo duomenis, pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalį gali būti atleidžiamas nuo atsakomybės dėl jo saugomų neteisėto pobūdžio duomenų „tik su sąlyga, kad neturėjo „faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją“ ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu „nežinojo apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija“ arba kad, gavęs tokių žinių, jis nedelsdamas panaikino nagrinėjamus duomenis arba atėmė galimybę su jais susipažinti“.

87. Pažymėtina, kad svetainių *Filefactory.com* ir *Imageshack.us* operatoriai patenkino *Sanoma* prašymą pašalinti nagrinėjamas nuotraukas iš savo interneto svetainių⁵⁶. Iš to galima spręsti, jog buvo padaryta taip, kad interneto svetainėje *GeenStijl* esantys saitai į tas kitas interneto svetaines nebeveiktų.

VII – Išvada

88. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui į *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) pateiktus prejudicinius klausimus atsakyti taip:

1. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje numatytu viešo paskelbimo veiksmu nelaikomas saito interneto svetainėje pateikimas į kitą interneto svetainę, kurioje yra laisvai ir viešai be autorių teisių leidimo prieinami autorių teisių saugomi kūriniai.
2. Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad tai, jog asmuo, kuris interneto svetainėje pateikia saitą į kitą interneto svetainę, kurioje yra laisvai ir viešai prieinami autorių teisių saugomi kūriniai, žino arba turi žinoti, kad autorių teisių turėtojas neleido pateikti nagrinėjamų kūrinių toje kitoje interneto svetainėje ar kad jie nebuvo anksčiau padaryti viešai prieinami autorių teisių turėtojui davus sutikimą, neturi reikšmės.

54 — Išskirta mano.

55 — Kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnį.

56 — Žr. šios išvados 11 ir 12 punktus.

3. Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad saitas į kitą interneto svetainę, kurioje yra laisvai ir viešai prieinami autorių teisių saugomi kūriniai, palengvinantis interneto vartotojų prieigą prie šių kūrinių, nėra „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.